

Kniha Zjevení je psána podle schématu Svatyně

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

V knize **Ozeáš 4:6** se dočteme: ČSP „Můj lid hyne pro nedostatek poznání. Protože jsi zavrhl poznání, zavrhl jsem tebe, nebudeš mi sloužit jako kněz.“

Poznání, o kterém je zde řeč, je poznání Boha. Přestože Bůh někdy přehlíží čas nevědomosti: **Skutky Apoštolů 17:30** „Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní ukládá všem lidem všude, aby činili pokání“ tak nerespektuje vědomou ignoraci v duchovních věcech. Lidé jsou zodpovědní, nejenom za to, co vědí, ale i za to, co by mohli vědět, kdyby vyvinuli dostatečné úsilí toto vědění získat.

2. list Petřův 3:5-6 „⁵ Takoví si nechtějí uvědomit, že nebe a země kdysi dávno vznikly Božím slovem z vody a skrze vodu; ⁶ a tou vodou byl tehdejší svět zatopen a zničen.“

List Římanům 1:18-22 „¹⁸ Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svévolně potlačují pravdu. ¹⁹ Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. ²⁰ Jeho neviditelné znaky - jeho věčnou moc a božství - lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle. Nemají tedy výmluvu. ²¹ Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. ²² Prohlašují se za moudré, ale jsou blázni.“

Mnoho lidí se obává, že další snaha zjistit co je pravda, bude od nich vyžadovat, aby udělali nějaké změny ve svém životě. Tedy změny týkající se jejich - hřích milujícího srdce. A proto vědomě odmítají další zkoumání pravdy. Takový postoj Bůh neakceptuje.

Jan 9:41 "Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích," odpověděl jim Ježíš. "Vy ale říkáte: 'Vidíme,' a tak váš hřích trvá."

My ale chceme být moudří, protože Daniel říká - **Daniel 12:3** „Moudří budou zářit jasně jako oblohy; ti, kteří mnohé k spravedlnosti přivádí, budou jak hvězdy navždy, navěky!“

Lidé, kteří mají vhléd do Božích věcí, chápou, že se musí podělit o tyto věci s jinými, protože Boží moudrost a Boží Duch je vede k tomu, aby učili jiné. Proto pojďme teď studovat téma Zjevení a Svatyně.

Faktem je, že kniha Zjevení kopíruje do detailů plán spasení, jak je znázorněn v Bohoslužebných úkonech v hebrejské Svatyni. Je psána způsobem, jako bychom se procházeli hebrejskou Svatyní. To si ale většina lidí neuvědomuje. Pojďme to tedy studovat.

Svatyně má 4 klíčová místa: 1. Tábor 2. Nádvoří 3. První oddělení Svatyně 4. Druhé oddělení Svatyně.

Tábor kolem Svatyně reprezentuje Boží lid, který Svatyni potřebuje, aby mohl být spasen, protože ta byla předobrazem oběti a přímluvné služby Krista pro hříšníka. Samozřejmě, pro nás dnes se jedná o nebeskou Svatyni. Bez Božího lidu nemá Svatyně smysl. Stejně tak, jako tenkrát, chce Bůh být i dnes se svým lidem. Proto i my dnes máme přicházet každý den ke Kristu, který je v nebeské Svatyni.

V době Mojžíšově Bůh řekl: **Exodus 25:8** „Ať mi udělají Svatyni, abych přebýval uprostřed nich.“

Ježíš Kristus tedy žil tenkrát se svým lidem, obrazně řečeno v táboře, kolem Svatyně v Jeho době - chrámu. Všechno, co se tam odehrávalo poukazovalo na Něho, protože On byl ten Beránek, který snímá hřích světa. **Jan 1:29** „Druhého dne Jan uviděl Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: "Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“

Každodenní Bohoslužba se odehrávala na nádvoří a v prvním oddělení Svatyně. Celoroční bohoslužba se odehrávala ve Svatyni svatých, neboli druhém oddělení Svatyně. **Kniha Zjevení zdůrazňuje, co dělá Kristus, který je v nebeské Svatyni pro svoji církev zde na zemi.**

Nádvoří svatyně.

Na nádvoří Svatyně byly dva předměty. Byl tam obětní oltář a umyvadlo s vodou. Obětní oltář symbolizoval Kristovu oběť za naše hříchy zde na Zemi. Umyvadlo symbolizovalo křest, obmytí člověka Kristovou krví, obrácení se z cesty smrti k cestě života.

Kde najdeme význam těchto dvou předmětů v knize Zjevení? Najdeme je hned v Prologu, neboli úvodu.

Zjevení 1:4-5 „⁴ Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který je, který byl a který přichází, a od sedmi duchů před jeho trůnem, ⁵ a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z **mrtvých** a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval, který nás **osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví.**“

Zjevení 1:17-18 „¹⁷ Když jsem ho spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ¹⁸ ten Živý. Byl jsem **mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Já mám klíče smrti i záhrobí.**“

Titus 3:4-6 „⁴ Když se však ukázala laskavost a lidumilnost našeho Spasitele Boha, ⁵ spasil nás - ne pro naše spravedlivé skutky, ale pro své milosrdenství. Poskytl nám **koupel znovuzrození a obnovení Ducha svatého,** ⁶ kterého na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista.“

Důraz knihy Zjevení ale není na tom, co dělal Kristus zde na Zemi, nýbrž na tom, co dělá pro svůj lid v nebeské Svatyni po svém zmrtvýchvstání. Proto tyto verše jen naznačují, co Ježíš udělal pro svůj lid zde na zemi. Podrobněji už kniha Zjevení popisuje, co dělá Ježíš v 1. a 2. oddělení Svatyně.

První oddělení Svatyně.

Ve Zjevení 1:10 – 3:22 – má Jan první vizi – ta souvisí se sedmiramenným svícenem – a ten s dopisy 7 církvím.

Ve **Zjevení 1:12-13** vidíme, jak se Ježíš prochází uprostřed sedmi svíců. „¹² Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil. Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svíců ¹³ a uprostřed těch svíců jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.“

Ve druhé a třetí kapitole reprezentuje 7 svíců 7 církví a 7 církví reprezentuje 7 období křesťanských dějin. My žijeme dnes v období poslední Laodicejské církve.

Otázkou je, co symbolizuje sedmiramenný svícen. Velekněz v pozemské Svatyni měl na starost, aby bylo dost oleje ke svícení a také měl pečovat o kahany.

V knize **Leviticus 24:1-4** „¹ Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ² "Přikaz synům Izraele, ať k tobě nanosí čistý vytlačený olivový olej ke svícení, aby se mohl stále zapalovat svícen. ³ Ve Stanu setkávání, před oponou zastírající Svědectví, ať o něj Áron stále pečuje před Hospodinem, aby hořel od večera až do rána. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. ⁴ Ať před Hospodinem stále pečuje o kahany na svícnu z čistého zlata.“

Olej reprezentoval Ducha svatého a světlo reprezentovalo svědectví z Božího slova, které měla církev dávat světu. Ježíš se po svém zmrtvýchvstání staral o to, aby byl tzv. dostatek oleje na to, aby církev mohla být světlem světu. Valdenští měli např. Motto: Lux Lucet In Tenebris aneb světlo svítí v temnotách. V dobách temného středověku v letech 538 až 1798 hrozilo, že světlo církve a jejího svědectví zhasne, ale nezhaslo. Kristus se stále prochází mezi 7 svícny, což symbolizuje jeho vztah k církvi. Je s ní v neustálém kontaktu a přesně zná její stav. Dohlíží na řád i na zbožnost a oddanost svých dětí. Přestože je veleknězem a prostředníkem v nebeské Svatyni, je představen jako někdo, kdo kráčí mezi jednotlivými sbory zde na zemi. S neúnavnou bdělostí a nepolevující ostražitostí sleduje, zda světlo některého z jeho strážců nehoří příliš slabě, nebo dokonce nezhasíná. Kdyby byly svícny ponechány jen péči člověka, mihotavý plamen by slábl a nakonec zhasl. Kristus je však věrným strážcem v Božím domě, spolehlivým hlídačem chrámových nádvoří. Jeho nepřetržitá péče a posilující milost jsou zdrojem života a světla.

Ježíš je tedy po svém vzkříšení fyzicky v nebesích, přesněji v nebeské Svatyni, což je konkrétní místo a zároveň je skrze Svatého Ducha s námi zde na zemi. V knize Zjevení je znázorněn, jak se prochází mezi 7 svícny své církve. Ten svícen je ve Svatyni situován na jihu.

Ve Zjevení 4:1 – 8:1 má Jan druhou vizi – ta souvisí se stolem s předloženými chleby – a ten se 7 pečetěmi.

Možná se ptáte, kde je v těchto kapitolách a verších řeč o stole s předloženými chleby? Explicitně to tam napsáno není, ale je to tam. Otázkou je, co symbolizuje stůl s předloženými chleby, který je ve Svatyni situován na **severní straně**.

Tato druhá vize týkající se 7 pečetí začíná pohledem na Boží trůn.

Ve **Zjevení 4:2** se dočteme „A hned jsem byl ve vytržení Ducha: Hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl.“

1. Tento skutečný Boží trůn je na severní straně, stejně jako stůl s předloženými chleby v prvním oddělení Svatyně. To, že je skutečný Boží trůn na severní straně, se dočteme v

Izajáš 14:12-14 „¹² Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Zářný, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem - ty, jenž jsi srážel národy! ¹³ Říkával sis přece v srdci: "Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na **svazích severních**; ¹⁴ vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším."

2. Stůl s předloženými chleby byl také jediným kusem nábytku, který byl olemován dvěma korunami.

Exodus 37:10-12 (Kralická Bible). „¹⁰ Udělal i stůl z dříví setim. Dvou Loket byla dlouhost jeho a na loket šířkost jeho, půl druhého pak lokte vysokost. ¹¹ A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělalo mu vůkol. ¹² Udělal mu i lištu dlani zšíří vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té lišty.“

Koruny jsou symbolem krále. Jsou dvě, protože symbolizují Otce i Syna. Ježíš bude mít při svém druhém příchodu na hlavě množství korun.

Zjevení 19:11-13 „¹¹ Uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň, a ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý, jenž spravedlivě soudí i bojuje. ¹² Jeho oči byly jako plamen ohně, na hlavě měl **množství korun** a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj. ¹³ Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.“

Kadidlový oltář a truhla smlouvy má pouze jednu korunu. Tak jako jsou na stole s předloženými chleby dvě koruny, jsou tam také 2 sloupce chlebů po 6 kusech. To znázorňuje skutečnost, že když Ježíš po svém zmrtvýchvstání vystoupil na nebesa, tak se posadil ke svému Otci na jeho trůn.

Zjevení 3:21 „Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.“

To, co se překládá jako předložené chleby, se hebrejsky řekne lachem panim. Panim znamená osoba, tvář, nebo přítomnost, takže lepší překlad by byl chléb přítomnosti. Pochopitelně v souvislosti se Svatyní Boží přítomnosti.

To slovo „Panim“ najdeme např. ve **2. Samuel 17:11** „Proto radím, ať se k tobě shromáždí celý Izrael od Danu až po Beer-šebú; je jich jako písku v moři a ty **osobně** = paneka = panim je povedeš do boje.“

Chléb také reprezentuje Boží slovo. **Deuteronomy 8:3** „Pokořoval tě a dopouštěl na tebe hlad; krmil tě manou, kterou jsi neznal ty ani tví otcové, aby ti dal poznat, že nejen chlebem bude člověk živ, ale vším, co vychází z Hospodinových úst.“

Matouš 4:3-4 „³ Vtom k němu přistoupil Pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kamení, ať se promění v chleby." ⁴ On však odpověděl: "Je psáno: „Nenajde chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.“"

Jan 6:63 „Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.“

Během nadvlády papežství hrozilo, že chleba - ve smyslu duchovního pokrmu - bude nedostatek, ale Pán Ježíš se postaral o to, aby přece jenom bylo co jíst, i když toho bylo málo. V době 3. pečeti byl hlad po chlebu, který vedl k smrti ve 4. pečetí.

Zjevení 6:5-6 „⁵ Když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: "Pojď!" A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy. ⁶ Zprostřed těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: "Za denní mzdu jen mírka pšenice, jen tři mírky ječmene za denní mzdu; olej a víno však nech!"

Většina lidí si neuvědomuje, že stůl s přeloženými chleby reprezentuje Boží trůn v prvním oddělení Svatyně, který souvisí se 7 pečetěmi. My dnes žijeme v době šesté pečeti.

Rané spisy 54 - 56 Konec 2300 dní

Viděla jsem trůn, na němž seděl Otec a Syn. Upřeně jsem pozorovala Ježíšovu tvář a obdivovala jsem Jeho půvabnou postavu. Otcovu postavu jsem nemohla vidět, protože ji zakrýval oblak zářícího světla. Tázala jsem se Pána Ježíše, má-li Otec postavu jako On. Řekl, že je tomu tak, avšak že Jej nemohu vidět, protože kdybych viděla slávu Jeho osoby, musela bych zemřít. Před trůnem jsem viděla lid adventní - církev Boží - a svět. Viděla jsem dvě skupiny lidu. V jedné se lidé skláněli před trůnem v hlubokém zaujetí, kdežto v druhé skupině stáli všichni lhostejně a bezstarostně. Ti, kteří se skláněli před trůnem, přinášeli Pánu Ježíši své modlitby a dívali se jen na Něho; potom On pohleděl na svého Otce a zdálo se, že za ně prosí. Světlo vycházelo od Otce na Syna a od Syna se rozlévalo na modlící se skupinu. Pak jsem viděla, jak nesmírně jasné světlo vyšlo od Otce na Syna, a ze Syna proudivo na lid před trůnem. Avšak jen málo bylo těch, kteří přijímali toto veliké světlo. Mnozí vystupovali z dosahu světla a ihned je odmítali; jiní byli bezstarostní, vůbec nedbali na toto světlo a ono se od nich přesunulo pryč. Někteří ho však s láskou opatrovali a šli, aby se skláněli s tím malým, modlícím se zástupem. Všichni v tom malém zástupu přijali ono světlo a radovali se z něho a jejich obličejové zářily jeho slávou.

Viděla jsem Otce, jak povstal z trůnu a odjel v ohnivém voze do svatyně svatých za oponu a jak se posadil. Potom Pán Ježíš povstal z trůnu a většina těch, kteří se před Ním skláněli, povstali s ním. Když On povstal, neviděla jsem žádný paprsek světla, který by se rozléval nad tím bezstarostným davem lidí; oni byli ponecháni v úplné temnotě. Ti, kteří povstali současně s Ježíšem, měli stále své oči upřeny na Něj, když opustil trůn a vyvedl je kousek cesty. Potom pozvedl svou pravici a slyšeli jsme, jak mluvil laskavým hlasem: "Čekejte zde, jdu ke svému Otcovi, abych přijal království; zachovejte svá roucha čistá a já brzy opět přijdu ze svatby a vezmu vás k sobě." Pak se tam, kde byl Pán Ježíš, objevil oblakový vůz s koly, podobnými ohni, obklopen anděly. Pán Ježíš vstoupil do vozu a byl nesen do svatyně svatých, kde seděl Otec. Potom jsem viděla Pána Ježíše, toho pravého, Nejvyššího kněze, jak stál před Otcem. Na okraji Jeho roucha byly střídavě rolničky a granátová jablka. Ti, kteří povstali s Ježíšem, sledovali Jej ve víře do svatyně svatých a modlili se: "Otče, dej nám svého Ducha!" Pán Ježíš pak dechl na ně Ducha svatého. V tomto dechnutí bylo světlo, moc, hojnost lásky, radosti a pokoje. Poohlédla jsem se po zástupu, který se ještě skláněl před trůnem a nevěděl, že Pán Ježíš jej opustil. Pak se zdálo, že u trůnu stojí satan, aby se pokusil provádět dílo Boží. Viděla jsem ten zástup, hledící k trůnu a modlící se: "Otče, dej nám svého Ducha!" Satan potom na ně dechl nesvatý vliv, v němž bylo světlo a mnoho moci, avšak žádná čistá láska, žádná radost, žádný pokoj. Záměrem satanovým bylo udržovat je v bludu, zaostalosti a klamat dítky Boží.

Ve Zjevení 8:2–11:18 má Jan třetí vizi – ta souvisí s kadidlovým oltářem – a ten se 7 polnicemi.

Zjevení 8:2-4 „² Pak jsem uviděl, jak těch sedm andělů, kteří stojí před Boží tváří, dostalo sedm polnic. ³ Tehdy přišel jiný anděl se zlatou kadidelnicí a postavil se k oltáři. Bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech svatých položil na zlatý oltář, který je před trůnem, ⁴ a dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží tvář.“

V tomto textu jde o to, že Boží lid se modlí k Bohu, aby již ukončil jejich pronásledování a utrpení, kterému byli vystaveni od roku 538 až 1798, tedy v době temného středověku. To výstižně vyjadřuje pátá pečeť.

Zjevení 6:9-10 „⁹ Když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi. ¹⁰ Hlasitě volali: "Jak dlouho ještě, Pane, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?"

Polnice jsou částečné Boží soudy nad nepřáteli Božího lidu. Tím Bůh odpovídá na jejich modlitby. My žijeme nyní v době konce - šesté polnice.

To že Bůh přijímá modlitby svého lidu, se dočteme např. u **Lukáše 1:8-10** „⁸ Jednou, když přišla řada na jeho oddíl, Zachariáš konal před Bohem kněžskou službu. ⁹ Podle zvyku kněžského úřadu na něj padl los, aby vešel do Hospodinova chrámu a obětoval kadidlo. ¹⁰ V čase zapalování kadidla se venku sešlo veliké množství lidí k modlitbě.“

V dobách papežské nadvlády a i nyní se mnozí lidé modlí k panně Marii a různým svatým. Lidé ztratili pohled na Ježíše, jako na svého Přímluvce. O tom hovoří Daniel

v osmé kapitole, kde popisuje, jak malý roh - papežský systém - vzal od Ježíše každodenní Bohoslužbu včetně Jeho přímluvné služby za Boží lid.

Ve Zjevení 11:19–14:20 má Jan čtvrtou vizi – ta souvisí se Svatyní svatých – a ta s truhlou smlouvy.

Ve **Zjevení 11:19** vidíme, že dveře do Svatyně svatých jsou otevřeny a je vidět truhla smlouvy. „Tehdy se otevřel Boží chrám v nebi a v jeho chrámu byla vidět truhla jeho smlouvy. Nastalo veliké blýskání, hlasy a hromobití, zemětřesení a veliké krupobití.“

V truhle smlouvy je Boží zákon. Boží zákon je stále platný, ať už se to hříšným lidem líbí nebo ne. Den smíření, neboli soudu, se odehrával ve Svatyni svatých.

Ve **Zjevení 14:6-7** je právě oznámena hodina Božího soudu. „⁶ Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země - každému národu, kmenu, jazyku i lidu - ⁷ jak říká mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, **neboť přišla hodina jeho soudu**. Klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i prameny vod!"

Jinými slovy Boží lid na zemi oznamuje v letech 1833 – 1844 (tedy Milleritské hnutí) událost, která se odehrála v nebi, kde začal Bůh soudit všechny generace lidí od Adama až do poslední generace a je popsána právě ve **Zjevení 11:19**. My žijeme v době tzv. vyšetřujícího soudu, ve kterém se rozhoduje o tom, kdo bude spasen a kdo ne. Již brzo bude o osudu všech lidí rozhodnuto a Ježíš přijde, aby dal každému, jak si zaslouží.

Zjevení 22:12 "Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.“

Ve Zjevení 15:1 – 16:17 má Jan pátou vizi – ta souvisí také se Svatyní svatých – odtud vycházejí Boží soudy – to souvisí s časem soužení – je vylito 7 číší Božího hněvu.

Služba ve druhém oddělení Svatyně je ukončena ve **Zjevení 15:5-8** „⁵ Potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví. ⁶ Z chrámu vyšlo sedm andělů, kteří měli těch sedm ran, a byli oblečeni běloskvoucím plátnem a na prsou byli přepásáni zlatými pásy. ⁷ Jedna z těch čtyř bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých číší plných hněvu Boha živého na věky věků. ⁸ Chrám se naplnil dýmem od Boží slávy a od jeho moci; nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.“

Nikdo nemůže vejít do chrámu, dokud není vylito 7 posledních ran. V této době bude Boží lid bez přímluvce. Chrám je opět otevřen, ale jen pro anděly, kteří z něj vycházejí, aby vylili na lidstvo 7 posledních ran. Není otevřen pro lidi, aby do něj vstoupili. Podobnost s událostmi z doby Noe se nedá přehlédnout. Noe také varoval předpotopní civilizaci v moci sv. Ducha, pak byly dveře Archy uzavřeny, pak přišla pro Noeho a jeho rodinu doba soužení a zkoušky, pak přišla zkáza, satan byl na čas uvězněn neboli donucen k nečinnosti na zničené zemi a země byla na chvíli očištěna od hříchu a hříšníků. To samé se bude opakovat již brzo, sice trochu jinak, ale přece jenom podobně.

Ve zjevení 16:18 – 18:24 má Jan šestou vizi – ta také souvisí se Svatyní svatých – máme zde popis dalších důsledků 7 ran – týká se to zkázy Babylona jehož součástí je nevěstka – padlá Římská církev a králové země.

Zjevení 16:18-19 „¹⁸ Nastaly hlasy, hromobití, blýskání a veliké zemětřesení - tak veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi. ¹⁹ To veliké město se tehdy roztrhlo na tři díly a města národů padla. Veliký Babylon byl připomenut před Boží tváří a Bůh mu dal kalich s vínem svého vášnivého hněvu.“

Zjevení 17:1-2 „¹ Pojď, ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která sedí na mnohých vodách, ² se kterou smilnili králové země a obyvatelé země se opili vínem jejího smilstva.“

V dobách starozákonního Izraele způsobila truhla smlouvy, která byla umístěna ve druhém oddělení Svatyně, rány na Filištince, když se jí zmocnili. Stejně tak i v době konce vyjdou andělé ze Svatyně svatých, aby vykonali soudy nad bezbožnými mocenskými systémy a jedinci v globálním měřítku. Součástí Dne smíření, tedy služby ve Svatyni svatých bylo, že Boží lid, který vyznal své hříchy, litoval jich a zanechal jich, byl tzv. očištěn, neboli Svatyně byla očištěna od záznamů jejich hříchů, což je skrze Krista smířilo s Bohem a symbolicky byli uschopněni být spaseni. A o tom hovoří další vize knihy Zjevení.

Ve Zjevení 19:1 – 21:4 má Jan sedmou vizi – vidíme zde důsledky toho, co se odehrálo ve Svatyni svatých – druhý příchod Ježíše Krista – kozla pro Azazela – draka – satana, který je svázán na tisíc let – vzkříšení svatých a Boží lid v nebesích.

Ve **Zjevení 19:1-8** vidíme vítězný Boží lid v nebesích po vylití 7 posledních ran.
 „¹ Potom jsem uslyšel mocný hlas velikého zástupu v nebi: "Haleluja! Vítězství, sláva i moc našemu Bohu! ² Pravdivé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť odsoudil tu velikou nevěstku, která svým smilstvem zkazila zemi, a pomstil krev svých služebníků, kterou měla na ruce!" ³ A znovu opakovali: "Haleluja! Její dým stoupá na věky věků." ⁴ Těch čtyřiaadvacet starců a ty čtyři bytosti padli a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu: "Amen! Haleluja!" ⁵ A od trůnu se ozvalo: "Chvalte našeho Boha, všichni jeho služebníci a vy, kdo jej ctíte, malí i velcí!" ⁶ Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů: "Haleluja! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování! ⁷ Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova! Jeho manželka se připravila, ⁸ a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment." (A ten kment jsou spravedlivé činy svatých.)“

Tady vidíme, že ten Boží lid je čistý, protože byl očištěn ve Dni smíření. Díky tomu je Boží lid v nebi, zatímco kozel pro Azazela – drak – satan je 1000 let na zpusťované zemi.

Zjevení 20:1-3 „¹ Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ² Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a

satan, a svázal jej na tisíc let. ³ Uvrhl ho do propasti, zamkl a zapečetil ji nad ním, aby už nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko propuštěn.“

Tento text koresponduje s **Leviticus 16:7-10**, kde je popsáno, co se odehrávalo jako předobraz zkázy satana. „⁷ Potom Áron vezme oba kozly a postaví je před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání. ⁸ Na ty dva kozly vloží losy: jeden los ‚pro Hospodina‘ a druhý ‚pro Azazela‘. ⁹ Kozla, na něhož vyšel los ‚pro Hospodina‘, Áron přivede a obětuje ho jako oběť za hřích. ¹⁰ Kozla, na něhož vyšel los ‚pro Azazela‘, však postaví živého před Hospodina, aby jím vykonal obřad smíření a aby jej zahnal k Azazelovi na poušť.“

V realitě se tento předobraz naplní takto: **Zjevení 20:7-10** „⁷ Až uplyne těch tisíc let, satan bude propuštěn ze žaláře. ⁸ Vyjde svádět národy ve čtyřech koutech země, Goga a Magoga, aby je shromáždil k boji - takové množství, jako je písku v moři. ⁹ Zaplnili celý obzor, obklíčili ležení svatých i to milované město, ale z nebe sestoupil oheň a pohltil je. ¹⁰ Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; tam budou trýznění dnem i nocí na věky věků.“

Ve Zjevení 21:5 – 22:5 má Jan osmou vizi – kdo zvítězí, obdrží vše za dědictví – Nový Jeruzalém je popsán do všech detailů.

Důsledkem Kristovy oběti a jeho přímluvné služby v nebeské Svatyni je skutečnost, že ten kdo zvítězí, obdrží vše za dědictví.

Zjevení 21:5-8 „⁵ Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, činím všechno nové." Řekl také: "Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá." ⁶ Pak mi řekl: "Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznícímu zdarma napít z pramene vody života. ⁷ Kdo zvítězí, dostane toto vše za dědictví. Já mu budu Bohem a on mi bude synem. ⁸ Ale bázlivi, nevěrní, ohavní, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři i všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou - to je ta druhá smrt.“

V osmé vizi vidí Jan Boží lid v novém Jeruzalému na Nové zemi.

Zjevení 21:9-11 " ⁹ Pojď, ukážu ti Nevěstu, manželku Beránkovu." ¹⁰ Odnesl mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi Svaté město, Jeruzalém, sestupující od Boha z nebe ¹¹ a zářící Boží slávou. Jsem se podobal nejdražšímu kameni, jako kameni jaspisu jasnému jako křišťál.“

Dějiny satanovy vzpoury a padlého lidstva končí. Ti, kteří se chtěli nechat zachránit, se mohou těšit z věčného společenství se svým Stvořitelem a všemi nepadlými bytostmi.

Možná jste si všimli, že Kristova služba ve Svatyni má 4 fáze. Nejdříve je Ježíš oběť na nádvoří Svatyně – Zjevení 1:5,17,18. Poté je Ježíš Velekněz a Přímluvce v prvním oddělení Svatyně – Zjevení 4:1 až 8:1. Dále je Ježíš soudce ve Zjevení 12-20. A konečně je Ježíš Král ve Zjevení 21-22.

Tím se s vámi milí posluchači loučím. Doufám, že tato přednáška přispěla, abyste se lépe orientovali v knize Zjevení.